

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobce: **MUDr. S. H.**

zastoupený advokátem Mgr. Davidem Fyrbachem LL.M.
sídlem Římská 103/12, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Univerzita Karlova**
sídlem Ovocný trh 560/5, 116 36 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí rektorky žalované z 28. 11. 2022, č. j. UKRUK/463411/20h22-5

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým rektorka žalované zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí děkana 1. lékařské fakulty žalované (dále jen „1. LF UK“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci ukončeno studium z důvodu nevykonání části státní závěrečné zkoušky B81412 – Klinické zubní lékařství terapeutické.

II. Obsah správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Ze správního spisu vyplývá, že se žalobce zapsal do studia magisterského studijního programu *Zubní lékařství vyučované v anglickém jazyce* dne 3. 10. 2014.
3. Dne 30. 4. 2021 konal žalobce v řádném termínu část státní zkoušky *Klinické zubní lékařství terapeutické* s výsledkem neprospěl. Předsedkyní komise byla prof. MUDr. J. D., MBA, DrSc., dalšími členy komise byli MUDr. L. K., MBA, CSc., MUDr. I. P., MUDr. J. V. a MUDr. L. V. Zkoušení byl přítomen nezávislý pozorovatel MUDr. E. B., BDS.
4. První opravný termín státní zkoušky vykonal žalobce dne 25. 3. 2022 s výsledkem neprospěl. Předsedkyní komise byla prof. MUDr. J. D., MBA, DrSc., dalšími členy pak MUDr. L. K., MBA, CSc., MDDr. A. T., Ph.D., MUDr. J. V., Ph.D., MUDr. L. V. a MDDr. K. D. Ze zápisu vyplývá, že zkouška byla ukončena po první otázce *Theories of dental caries*, která byla hodnocena stupněm 4 – neprospěl.
5. Druhý opravný termín vykonal žalobce dne 24. 6. 2022 s výsledkem neprospěl. Předsedou komise byl doc. MUDr. L. P., CSc., dalšími členy pak MUDr. L. K., MBA, CSc., MDDr. A. T., Ph.D., MUDr. J. V., Ph.D., MUDr. L. V. Zkoušení byl přítomen nezávislý pozorovatel MUDr. E. B., BDS.
6. Dne 11. 7. 2022 vydal děkan 1. LF UK rozhodnutí č.j. 904/21-22-75039050-ukončení, kterým rozhodl v souladu se zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, a čl. 9 odst. 12 Studijního a zkušebního řádu Univerzity Karlovy ve znění účinném od 1. 1. 2021 (dále jen „SZŘ“) o ukončení žalobcova studia, jelikož žalobce nevykonal státní zkoušku ani ve druhém opravném termínu. Proti rozhodnutí se žalobce odvolal. Namítal, že opravné zkušební pokusy probíhaly v rozporu se zákonem i vnitřními předpisy žalované a jeho odpovědi byly nesprávně hodnoceny.
7. Proděkan pro mezinárodní studia 1. LF UK MUDr. E. B., BDS se v e-mailové zprávě ze dne 11. 10. 2022 vyjádřil, že z jeho pohledu proběhl řádný i druhý opravný termín v souladu s platnými předpisy. Na výzvu zaměstnankyně rektorátu žalované ze dne 17. 10. 2022 byly do spisu zařazeny jmenovací listiny členů všech zkušebních komisí, písemné přípravy žalobce z obou opravných termínů, vyjádření předsedy zkušební komise k průběhu druhého opravného termínu ze dne 21. 10. 2022, vyjádření MDDr. T. k průběhu obou opravných termínů ze dne 26. 10. 2022, dále vyjádření MUDr. V. k prvnímu opravnému termínu ze dne 26. 10. 2022 a MUDr. K. k druhému opravnému termínu ze dne 27. 10. 2022, originály sepsaných připomínek MDDr. T. a MUDr. V. k odpovědím žalobce ze dne 24. 6. 2022 během druhého opravného termínu. Dále nedatovaný dokument popisující přítomnost členů komise během prvního opravného termínu signovaný předsedkyní komise a dalšími třemi členy komise.
8. Napadeným rozhodnutím rektorka žalované odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění uvedla, že při posouzení podmínek stanovených pro konání části státní závěrečné zkoušky vycházela z rozhodné právní úpravy účinné k datu zkoušek, tzn. SZŘ ve znění účinném od 1. 1. 2021 a Pravidel pro organizaci studia na 1. LF UK ve znění účinném od 1. 10. 2021 do 30. 9. 2022 (dále jen „Pravidla studia“). Zároveň odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), ze které vyplývá, že hodnocení vědomostí studenta náleží pouze komisi. Student nemá právo na výsledek zkoušky, ale na řádný proces s ní související. K průběhu termínů uvedla, že zápisy mají všechny náležitosti (datum, znění vylosovaných otázek, klasifikace odpovědí na jednotlivé otázky, podpisy členů komise atd.), v případě druhého opravného termínu jsou založena ve spise i

podrobná písemná vyjádření dvou členů zkušební komise. Zápisy a hodnocení stání závěrečné zkoušky tedy nejsou nepřezkoumatelné.

III. Obsah žaloby

9. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nicotné a navrhuje, aby ho soud za nicotné prohlásil. V případě, že soud nicotnost neshledá, má žalobce za to, že je rozhodnutí nezákonné a navrhuje, aby ho soud zrušil společně s prvostupňovým rozhodnutím a vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Zároveň požaduje přiznání náhrady nákladů řízení.
10. Žalobce spatřuje nicotnost napadeného rozhodnutí v tom, že jeho písemné vyhotovení postrádá podpis oprávněné úřední osoby. Tou byla podle § 68 odst. 5 zákona o vysokých školách pouze rektorka žalované. Pokud je tedy pod napadeným rozhodnutím podepsaná prorektorka pro studijní záležitosti (dále jen „prorektorka“), není splněna náležitost podle § 65 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“).
11. Zároveň namítá nepřezkoumatelnost podkladů, na základě kterých rektorka rozhodla. Zápisy ze zkušebních termínů neobsahují žádné informace o jejich průběhu, které by odůvodňovaly hodnocení výkonu žalobce stupněm nedostatečné. Zápisy jsou osvědčením ve smyslu § 154 s. ř. a musí splňovat elementární podmínky přezkoumatelnosti. Zápisy neobsahují ani základní popis průběhu zkoušek, ani stručné odůvodnění, navzdory tomu, že zřejmým účelem bylo blíže odůvodnit rozhodnutí o klasifikaci žalobce. Rektorka se zaměřila pouze na formální požadavky obsahu zápisu podle SZŘ. K námitkám týkajících se materiální nepřezkoumatelnosti pouze uvedla, že ve spisové dokumentaci jsou založena i podrobná písemná vyjádření dvou členů zkušební komise na jednotlivé otázky. Ohledně prvního opravného termínu jakékoliv odůvodnění klasifikace chybí a v případě druhého je klasifikace odůvodněna pouze u dvou otázek. O autenticitě těchto zápisů lze navíc pochybovat, stejně tak o dalších vyjádřeních sepsaných o několik měsíců později.
12. Dále žalobce namítá, že rektorka byla povinna vypořádat se s námitkami týkajícími se věcného průběhu termínů státní závěrečné zkoušky a žalobcovy klasifikace. Judikatura NSS, na kterou rektorka odkázala, není přílehavá, jelikož se soud věnoval otázce přezkumu v soudním řízení. Z rozsudku zdejšího soudu ze dne 25. 4. 2017, č. j. 8 A 23/2016-43, vyplývá, že rektor se musí při vypořádání námitek zabývat i věcným posouzením odpovědí studenta. Pokud si rektorka vyžádala písemnou přípravu žalobce ze zkoušek, ale vůbec se jí nezabývala, jednoznačně pochybila, jelikož byla povinna přezkoumat rozhodnutí v rozsahu určeném žalobcem.
13. Poslední žalobcová námitka směřuje k průběhu opravných termínů, které byly podle žalobce stíženy závažnými procesními vadami. Podle čl. 9 SZŘ platí, že zkoušení musí být přítomni minimálně dva členové komise. Během prvního opravného termínu byl po většinu času přítomen pouze jeden člen a jako jediný slyšel celou žalobcovu odpověď, ostatní vstoupili až po zodpovězení velké části otázky. Navíc byl tento pokus ukončen ihned po první otázce, tudíž je takové pochybení komise zcela zásadní. Vyjádření členů komise ze dne 26. 10. 2022 a nedatované společné stanovisko předsedkyně a dalších členů bylo pravděpodobně vyhotoveno až dodatečně pro účely správního řízení. Z důkazního hlediska jsou tato vyjádření totožná s žalobcovým tvrzením a rektorka žalované se vzájemnými rozpory vůbec nezabývala.
14. Pravidla studia platná a účinná ke dni zápisu do studia určují, že student nesmí být zkoušen třikrát tím samým zkoušejícím (čl. 16 odst. 6), což bylo v žalobcově případě porušeno.

V souladu se zásadou zákazu retroaktivity je nutné vycházet z pravidel studia platných a účinných ke dni zápisu do studia. Rektorka se vůbec nevyjádřila k žalobcově námitce, že druhému oprávněnému termínu měl být přítomen přednosta Stomatologické kliniky, nikoliv proděkan pro mezinárodní studia.

15. Dne 25. 4. 2023 žalobce doplnil důkaz k prokázání své odbornosti.

IV. Vyjádření žalované

16. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, námitky považuje za neopodstatněné.

17. K namítané nicotnosti odkázala na čl. 9 opatření rektora č. 17/2022, Organizační řád rektorátu Univerzity Karlovy (dále jen „organizační řád“), ze kterého vyplývá, že prorektorka je trvalým zástupcem rektorky pro svěřenou oblast činnosti, v níž jedná jménem rektorky. Pokud je napadené rozhodnutí opatřeno zkratkou „v z.“, tj. v zastoupení, a jejím podpisem, jedná se o zastoupení rektorky oprávněnou osobou. Napadené rozhodnutí tak není nicotné.

18. Námitku nepřezkoumatelnosti podkladů označila za zcela neopodstatněnou. Zákon o vysokých školách neobsahuje náležitosti protokolu z konání státní zkoušky, pouze stanoví, že ho podepíše předseda komise a všichni přítomní členové komise. Uvedenému zápisu ve všech termínech vyhovují. Z vnitřních předpisů vyplývá, že žalobcem požadované informace nejsou povinnou součástí zápisů o konání státní závěrečné zkoušky. Záznamy o průběhu konání zkoušek mají zaznamenat proces zkoušení právě v souvislosti se skutečností, že má student právo na řádný proces, jak vyplývá z judikatury NSS. Pochybnosti o autenticitě založených vyjádření a poznámek jsou spekulativní, bez relevantní argumentace, ze které by byl patrný důvod takového jednání. Vyjádření členů komise k obsahu znalostí žalobce nemůže být součástí zápisů, nesloužily k přezkumu klasifikace a ani nemohly, jelikož žalobcovu klasifikaci rektorka neposuzovala.

19. Rektorka se v souladu s judikaturou správních soudů nevěnovala věcnému přezkumu průběhu zkoušek. Odkaz žalobce na rozsudek zdejšího soudu, který byl následně zrušen NSS, není případný a nelze dovozovat, že by konkrétní závěry o povinnosti věcného přezkumu odpovědí, byly aprobovány NSS. Závěr vyjádřený v napadeném rozhodnutí naopak potvrzuje rozsudek zdejšího soudu ze dne 20. 4. 2022, č. j. 14 A 228/2021-36, v bodě 46 i závěr vyjádřený v rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009-141.

20. K námitce nesprávného počtu členů komise žalovaná odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém se s námitkou přesvědčivě vypořádala. Pravidlo obsažené v čl. 17 odst. 3 Pravidel o studiu se neuplatní, jelikož se úprava čl. 17 použije pouze na zkoušky ve smyslu čl. 8 SZŘ, tj. zkoušky jako kontroly studia. Tato skutečnost je zjevná přímo z textu, ale i z toho, že jsou státní závěrečné zkoušky a obecné zkoušky upraveny samostatně. Proto nebylo pochybením, pokud komisi řádného a prvního oprávněného termínu předsedala totožná předsedkyně. K námitce ohledně zákazu retroaktivity uvedla, že v době, kdy se žalobce zapsal do studia platila Pravidla studia z roku 2006 a následně byla několikrát novelizována. Přejícné ustanovení (čl. 29) stanoví, že práva a povinnosti studentů, kteří započali studium před účinností těchto pravidel, se řídí těmito pravidly. O nepřípustnou pravou retroaktivitu se tak jednat nemohlo. Námitkou týkající se přítomnosti přednosta Stomatologické kliniky se rektorka žalované nezabývala, jelikož ji považuje za irelevantní. Žalobce netvrdil, na co by měla mít uvedená skutečnost vliv či z čeho ji dovodil.

21. Žalobce též namítal, že vyjádření členů komise, z nichž rektorka vycházela, byla vyhotovena až v okamžiku, kdy byl průběh prvního opravného termínu rozporován žalobcem. Tuto námitku označila žalovaná za neopodstatněnou, jelikož je logické, že vyjádření členů byla vyhotovena až v reakci na žalobce a jeho tvrzení, že prvnímu opravnému termínu byl přítomen pouze jeden zkoušející. Dvě členky zkušební komise již od léta 2022 nepůsobí na 1. LF UK, a tudíž se nevyjádřily.
22. Rektorka provedla všechny potřebné důkazy, které hodnotila zvlášť i v souvislostech. Tvrzení žalobce, že si lze těžko představit, že by členové komise uznali svá pochybení, a proto jejich vyjádření nelze považovat za důvěryhodná, nemá oporu ani ve spisové dokumentaci, ani v důkazech navržených žalobcem a jedná se o nepodložené tvrzení.

V. Další vyjádření účastníků

23. Žalobce zaslal k vyjádření žalované repliku. V ní upřesnil, že zastupování rektorky žalované je řešeno v čl. 10 opatření rektora č. 17/2022, nicméně z něj nevyplývá, že by prorektorka měla být trvalým zástupcem rektorky v oblasti rozhodování o právech a povinnostech studentů. Není v něm ani upraveno právo prorektorky zastupovat rektorku ve smyslu § 10 odst. 4 zákona o vysokých školách. Odkázal přitom opět na rozsudek zdejšího soudu č. j. 8 A 23/2016-43.
24. I kdyby žalované nepříslušelo přezkoumat hodnocení žalobcových vědomostí (tedy klasifikaci), byla by povinna přezkoumat prvostupňové rozhodnutí z hlediska toho, zda žalobce správně odpověděl na otázky či zkušební úlohy a zda byly zadány otázky či úlohy podle současného stavu vědeckého poznání, neboť to žalobce učinil předmětem přezkumu. Odkázal přitom opět na rozsudek zdejšího soudu č. j. 8 A 23/2016-43.
25. Žalobce dále zpochybnil vyjádření členů komise a jejich důkazní relevanci v porovnání s jeho tvrzeními. Na závěr zopakoval, že jsou protokoly nepřezkoumatelné, jelikož je nutné považovat je za osvědčení podle § 158 odst. 1 s. ř. Nelze dovodit jejich materiální přezkoumatelnost z písemných vyjádření dvou členů zkušební komise pouze z druhého opravného termínu, které ani nejsou součástí protokolů o konání státní závěrečné zkoušky.
26. Žalovaná následně zaslala svoji dupliku. V ní setrvala na své argumentaci, závěrech v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě. Všechny námitky považuje za neopodstatněné.

VI. Posouzení věci soudem

27. Ve věci samé rozhodl soud bez nařízení jednání, s čímž žalobce souhlasil výslovně a žalovaný konkludentně [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)].
28. Soud považoval za zbytné provést žalobcem navržený důkaz *Potvrzení*. Ten žalobce navrhl k prokázání svého tvrzení, že je akademickým pracovníkem, který vyučuje na plzeňské lékařské fakultě a odborně se zaměřuje na oblast infekcí dutiny ústní, kterou též vyučuje. Odborně se dlouhodobě věnuje zejména problematice viru HIV, kterého se týkala též otázka položená mu při druhém opravném pokusu. Toto tvrzení není pro posuzovanou věc nijak relevantní. Soud může v rámci nyní posuzované žaloby zkoumat pouze porušení podmínek řádného procesu stanovených pro konání státní závěrečné zkoušky (bod 38 a 44 tohoto odůvodnění). Zároveň fakt, že žalobce někdy v minulosti mohl prokázat znalost

zkoušené materie, nebo, že se jí odborně věnuje, není pro hodnocení jeho výkonu u zkoušky nijak relevantní (bod 40 a 45 tohoto odůvodnění).

29. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
30. Projednávaná věc se týká přezkumu ukončení žalobcova vysokoškolského studia. Pokud by bylo ukončení nezákonné, bylo tím žalobci znemožněno vysokoškolské studium řádně dokončit. Soud má za to, že v takovém případě jsou dány důvody pro postup dle § 56 odst. 1 část věty za středníkem s. ř. s. Proto vyhověl žalobcově návrhu a věc projednal přednostně.
31. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
32. Žaloba není důvodná.
33. Soud se nejprve zabýval námitkou nicotnosti napadeného rozhodnutí a došel k závěru, že takovou vadou netrpí. Žalobce nicotnost spatřuje v tom, že rozhodnutí nebylo podepsáno oprávněnou osobou, tj. rektorkou žalované, ale prorektorkou, která k tomu nebyla zmocněna. Odkazuje přitom na rozhodnutí zdejšího soudu č. j. 8 A 23/2016-43. To však na nyní projednávanou věc nepřiléhá, jelikož v rozsudku č. j. 8 A 23/2016-43 se soud zabýval případem, kdy rozhodnutí podepsala nečitelně třetí osoba, nikoliv prorektorka, tj. osoba, kterou jmenuje a odvolává sám rektor (§ 10 odst. 4 zákona o vysokých školách). Navíc tento rozsudek zrušil NSS svým rozsudkem z 31. 1. 2018, č. j. 6 As 166/2017-83.
34. Část napadeného rozhodnutí určená pro podpis nese jméno rektorky žalované a označení její funkce, zkratku „v z.“ (tedy v zastoupení), jméno prorektorky, označení její funkce a její elektronický podpis. Je tak zřejmé, že rozhodnutí bylo vyhotoveno a podepsáno v zastoupení rektorky. Toto zastoupení má svůj základ v § 10 odst. 4 zákona o vysokých školách i v určení zastoupení rektorkou, které je učiněno v organizačním předpisu. Organizační řád jako vnitřní předpis splňuje podmínku stanovenou v § 10 odst. 4 zákona o vysokých školách, neboť jde o předpis vydaný rektorem určující rozsah, resp. oblasti jeho zastoupení (viz rozsudek zdejšího soudu ze dne 30. 11. 2022, č. j. 14 A 68/2021-34, bod 68). Do svěřené oblasti prorektorky spadá podle čl. 10 odst. 1 písm. c) organizačního řádu rozhodování o právech a povinnostech studentů. Žalobce se tak mylí, pokud tvrdí, že z organizačního řádu nevyplývá pověření prorektorky rozhodovat o právech a povinnostech studentů. Námitka ohledně nicotnosti napadeného rozhodnutí není důvodná.
35. Dále se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti podkladů (zápisů o části státní rigorózní zkoušky) pro vydání prvostupňového, resp. napadeného rozhodnutí. Došel k závěru, že takovou vadou netrpí.
36. SZŘ v čl. 9 odst. 3 větě třetí uvádí, že „o konání státní zkoušky nebo její části se vyhotoví protokol, který podepisuje předseda nebo v zastoupení jiný člen komise a všichni přítomní členové komise“. Další náležitosti protokolu stanoveny nejsou. Lze souhlasit s žalovanou, že uvedené zápisy ze všech termínů těmto náležitostem vyhovují a další náležitosti zákon o vysokých školách ani vnitřní předpisy žalované neupravují.
37. Žalobcův argument, že se jedná o osvědčení, nemůže obstát. Podstata osvědčení jako tzv. jiného úkonu spočívá v tom, že ho správní orgán vydává tam, kde o daných skutečnostech,

kteřé jsou takto osvědčovány, není právní spor ani jiná pochybnost a jsou obecně známé z úřední činnosti správního orgánu (srov. Potěšil, L.: § 154 *Zákonné vymezení tzv. jiných úkonů*. Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020). Osvědčení úředně potvrzuje určité (nesporné) skutečnosti, které jsou v něm uvedeny. Osvědčení se vydává tehdy, „lze-li skutečnosti, které mají být osvědčeny, ověřit pouhým nahlédnutím do spisového materiálu, evidence či databáze, vyplývají-li nepochybně z dokladů předložených žadatelem apod.“ (viz rozsudek NSS z 31. 5. 2010, čj. 2 Ans 1/2009-71, č. 2114/2010 Sb. NSS). V rámci vysokoškolského studia je osvědčením např. vysokoškolský diplom (srov. rozsudek NSS z 22. 6. 2016, čj. 1 As 154/2015-50, bod 32). Zákon o vysokých školách protokol o konání státní zkoušky nijak neupravuje. Protokol úředně nepotvrzuje žádné nesporné skutečnosti. Jde o listinu, v níž je zaznamenáno, že se státní zkouška konala a s jakým výsledkem. O osvědčení se nejedná.

38. Věta pátá odst. 3 čl. 9 SZŘ sice hovoří o tom, že „komise rozhoduje většinou“, je však evidentní, že se nejedná o autoritativní rozhodování o právech a povinnostech v právním slova smyslu, nýbrž v obecném, jazykovém významu slova rozhodnutí či rozhodování (o výsledku státní zkoušky). Jde o výsledek hlasování zkušební komise, který studentovi následně (z povahy věci ústně) oznamuje předseda komise (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 7. 9. 2021, č. j. 9 As 109/2020-70, bod 69). Vlastní hodnocení zkušební komise je navíc podle ustálené judikatury správních soudů založeno pouze na uvážení komise a nepodléhá věcnému soudnímu přezkumu, neboť student nemá veřejné subjektivní právo na složení zkoušky, resp. na jejím výsledku, ale pouze na jejím řádném procesu (viz rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2009, č. j. 9 As 1/2009-141). Samotné hodnocení komise tak nelze věcně přezkoumat ve správním řízení, ani v řízení před soudem. Závěr, zda student u zkoušky uspěl či neuspěl je plně na uvážení komise, která je složena pouze z profesorů, docentů a odborníků schválených příslušnou vědeckou radou 1. LF UK (§ 53 odst. 2 zákona o vysokých školách, resp. čl. 9 odst. 3 SZŘ). Z uvedeného logicky vyplývá, že není možné domáhat se prohlášení nepřezkoumatelnosti té části zápisů o státní zkoušce, která se týká zaznamenaného hodnocení studenta.
39. Pokud se jedná o průběh jednotlivých termínů žalobcovy státní závěrečné zkoušky, soud vycházel právě z těchto zápisů, ve kterých je dostatečně identifikováno, kdo zkoušku konal, kdy a kde zkouška proběhla, o jaký termín se jednalo a která část státní závěrečné zkoušky byla předmětem zkoušení. Stejně tak je z nich zřejmé, jaký tematický okruh si žalobce vylosoval a jaké otázky měl zodpovědět, přičemž vedle otázek je zapsáno římskou číslici hodnocení žalobcova výkonu v dané otázce. Níže je zapsán celkový výsledek žalobcova hodnocení, podpis všech členů komise a případně nezávislého pozorovatele. Všechny zápisy jsou opatřeny razítkem žalované, resp. 1. LF UK. Při druhém opravném termínu byl přítomen proděkan MUDr. Eitan Brizman, BDS, tudíž byla taktéž dodržena podmínka z čl. 9 odst. 12 SZŘ. Všichni členové komise disponují jmenovací listinou pro zkoušení dotčené části státní závěrečné zkoušky tak, jak požaduje SZŘ. Stejně tak s ním nebylo v rozporu, pokud byl první opravný termín ukončen po první otázce z tematického okruhu, jejíž ohodnocení bylo stupněm nedostatečné (čl. 9 odst. 4 SZŘ). Soud proto uzavírá, že zápisy jsou přezkoumatelné a dostatečně dokládají, že nedošlo k porušení podmínek řádného procesu konání státní závěrečné zkoušky.
40. Námitka žalobce, že během prvního opravného termínu byl po značnou dobu zkoušení přítomen pouze jeden člen komise, zůstala pouze v rovině tvrzení. Soud připomíná, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je ovládáno dispoziční zásadou. Soud

nemůže nahradit žalobcovu pasivitu a není povinen vyzývat žalobce k označení důkazních návrhů na podporu jím tvrzených skutečností. V návaznosti na břemeno tvrzení se naplňuje i břemeno důkazní. Pokud žalobce tyto své povinnosti nesplní a oporu mu neposkytne ani správní spis, musí soud rozhodnout v jeho neprospěch (viz již rozsudek NSS ze dne 20. 11. 2003, č. j. 6 As 2/2003-66; z novějších např. rozsudek NSS ze dne 15. 11. 2022, č. j. 2 As 198/2021-43, bod 25). Nemůže obstát ani argumentace, že z důkazního hlediska jsou vyjádření členů komise totožná s tvrzením žalobce. Bylo na žalobci, aby navrhl důkaz k prokázání svého tvrzení, že členové komise nebyli přítomni (např. fotografie či záznam, výslech svědka apod.), žalobce však žádný důkaz nepředložil, a neunesl proto své důkazní břemeno. Potvrzení o žalobcově odbornosti v rámci jeho jiných činností, což byl jediný důkaz, který žalobce předložil, nemůže toto tvrzení prokázat.

41. K žalobcově námitce, že by měly být na složení komise aplikovány vnitřní předpisy účinné ke dni jeho zápisu do studia soud uvádí, že jak SZŘ (v čl. 20), tak Pravidla studia (v čl. 29) obsahují přechodná ustanovení, která stanoví, že práva a povinnosti studentů, kteří započali své studium před účinností těchto pravidel, se řídí těmito pravidly. Žalobce konal státní zkoušky v dubnu 2021 a březnu a červnu 2022. Organizace těchto zkoušek se tedy řídila v tu dobu platnými vnitřními předpisy, a nemohlo se tak jednat o porušení zákazu pravé retroaktivity, který spočívá v zásadě v tom, že podle současné právní normy zásadně není možné posoudit lidské chování, které se uskutečnilo dříve, než tato právní norma nabyla účinnosti. Jde o případ nepravé retroaktivity, která je obecně přípustná. Soud nenašel žádné důvody, proč by v žalobcově případě přípustný být nemohla. Ostatně ani žalobce žádné takové důvody neuvádí.
42. Pokud se jedná o námitku, že Pravidla studia obsahují v čl. 17 odst. 3 zákaz, aby předsedou komise byla osoba, která předsedala komisi v předcházejících termínech zkoušky, ztotožňuje se soud s argumentací žalované, že tento článek dopadá na „obecné“ zkoušky, a nikoliv zkoušky závěrečné. To je patrné jednak ze samotné systematiky Pravidel o studiu, v nichž jsou státní závěrečné zkoušky a obecné zkoušky upraveny v článcích samostatně, jednak z odlišné úpravy sestavování komisí u zkoušky a státní závěrečné zkoušky. Obdobně byla problematika hierarchie ustanovení studijního řádu řešena zdejším soudem v rozsudku ze dne 3. 2. 2020, č. j. 3 A 170/2019-55, na jehož závěry v bodech 32-36 lze přiměřeně odkázat.
43. Soud se neztotožňuje ani s žalobcovým tvrzením, že NSS aproboval závěr vyjádřený v rozsudku zdejšího soudu č. j. 8 A 23/2016-43, podle kterého musí rektor věcně přezkoumat správnost odpovědí. Žalobce v tomto ohledu odkazoval na bod 42 rozsudku NSS č. j. 6 As 166/2017-83. V něm však NSS závěry zdejšího soudu nepotvrdil, zabýval se totiž pouze tím, zda napadený rozsudek netrpí nepřezkoumatelností. K věcné správnosti se nijak nevyjádřil a žalobce jeho závěry dezinterpretuje. Ve věci sp. zn. 8 A 23/2016 zdejší soud třikrát rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí a třikrát jeho rozsudek NSS zrušil. Rozsudkem ze dne 10. 12. 2019, č. j. 8 A 23/2016-178, nakonec zdejší soud žalobu zamítl. V žádném z rozsudků NSS, ani v rozsudku č. j. 8 A 23/2016-178 není žalobcem prosazovaný závěr aprobován. Zdejší soud naopak v bodu 42 posledně citovaného rozsudku odkázal na již citovaný rozsudek NSS č. j. 9 As 1/2009-141, z něhož plyne, že *„klasifikací státní zkoušky jsou hodnoceny vědomosti studenta, které nemohou být podrobeny soudnímu přezkumu“*.
44. V rozsudku č. j. 8 A 23/2016-43 zdejší soud odkazoval na judikaturu, která se týkala přijímacího řízení založeného na písemných testech. Soud je přesvědčen, že tuto judikaturu

nelze vztáhnout na nyní projednávanou věc. Naopak se ztotožňuje se závěrem zdejšího soudu v recentním rozsudku ze dne 20. 4. 2022, č. j. 14 A 228/2021-36, v bodě 46 totiž, že „soudy stejně jako žalovaná (Univerzita Karlova – pozn. soudu) nejsou povolány k tomu, aby posuzovaly věcné hodnocení úrovně znalostí žalobkyně, které prezentovala v průběhu zkoušky“.

45. Argumentace písemnými přípravami taktéž není důvodná, jelikož se jednalo o ústní, nikoliv písemnou zkoušku. Komise nehodnotí výkon studenta na základě jeho písemné přípravy, ale na základě jeho ústního zkoušení. Teprve při něm student prokáže, zda materii ovládá, jak se v ní orientuje a zda je schopen reagovat na případné doplňující dotazy. Hodnocení komise není založeno ani na tom, zda někdy v minulosti student znalosti materie prokázal nebo o ní napsal odborné články či o ní přednášel (obdobně již citovaný rozsudek zdejšího soudu č. j. 14 A 228/2021-36, bod 47). Žalobcovy písemné přípravy tak nemohly být podkladem při rozhodování o napadeném rozhodnutí.
46. Konečně k námitce žalobce, že se žalovaná nezabývala jeho argumentem o přítomnosti přednosta Stomatologické kliniky u druhého opravného termínu, soud uvádí, že žalobce pouze uvedl, že „dle jeho názoru“ měla být u druhého opravného termínu přítomna jiná osoba. Toto nelze považovat za argument, se kterým by se musela žalovaná vypořádat. Žalobce toto tvrzení neopřel o žádný konkrétní důvod, ani např. o ustanovení vnitřního předpisu, z něhož by vyplývala nutnost zajistit přítomnost nezávislého odborníka např. z neuniverzitního prostředí u druhého opravného termínu státní zkoušky. Žalobce pouze vyjádřil vlastní názor bez uvedení konkrétní spojitosti s výsledkem jeho zkoušky. Takové tvrzení nepředstavuje podstatnou odvolací argumentaci, kterou by se rektorka žalované musela zabývat.
47. Stejně tak z ničeho objektivně neplyne, že by žalovaná nebo členové komise měli zájem na tom, aby žalobce úspěšně neukončil své studium. Ze správního spisu vyplývá, že v průběhu studia bylo různým žalobcovým žádostem vyhověno (např. uznání absolvování předmětů ve výši 223 kreditů, snížení poplatku za studium v anglickém jazyce), z přiložených písemných příprav žalobce je zřejmé, že měl během zkoušek na přípravu čas. Nic nenasvědčuje tomu, že by měl být poškozován nebo že by existovala důvodná pochybnost o podjatosti členů komise. Soud proto uzavírá, že státní závěrečné zkoušky proběhly v souladu s podmínkami danými studijním programem, resp. studijním a zkušebním řádem.

VII. Závěr a náklady řízení

48. Soud z uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
49. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná byla ve věci plně úspěšná, avšak nevznikly jí žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. října 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu